ఉన్నవాడు హృదయగుహలోనికి ప్రవేశించగలడు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు 18-6-2000, ఆకివీడు

ప్రియమైన ఆత్మ బంధువుల్లారా,

మనము ఆలోచన విషయంలో చాలా జాగ్రత్తగా ఉండాలి. మనం బాగుపడాలంటే పోజిటివ్ తింకింగ్ ఉండాలి. నెగిటివ్ తింకింగ్ వలన మనం చెడిపోతాము. మనం ఈజన్మలో ఈరకంగా ఉన్నామంటే పూర్వజన్మలలో ఏదోవిషయాలు ఆలోచించి ఈరకంగా తయారయ్యాము. ఇప్పుడు మన ఆలోచనలు, తలంపులు భవిష్యత్ జన్మలను నిర్ణయిస్తాయి. అందువలన మనం సామాజికస్పృహ కలిగి ఉండి ఎవరిలో ఏమంచి ఉంటే ఆమంచిని మనం గ్రహిస్తే మనం బాగుపడతాము. అన్ని విషయాలు మనకు తెలియవు. మనకు తెలియని విషయాలు చెప్పటానికే శాస్త్రం. అన్నీ నాకు తెలుసును అనుకొనేవాడికి ఆధ్యాత్మిక పురోగతి ఉండదు. మనకు తెలియని విషయాలను నేర్చుకోవటానికి పయత్నం చేయాలి. శాస్త్రాన్ని ప్రమాణంగా తీసుకొని మీ జీవితాన్ని తీర్చి దిద్దుకోండి అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. ఇది అంతా వాసుదేవమయమే, ఇది అంతా ఆత్మ స్వరూపమే అని ఆయన చెపుతున్నా అది మనకు అనుభవంలో లేదు. అది మనకు అనుభవంలో లేదు కాబట్టి ఆయన చెప్పినది అసత్యం అని కాదు బహుజన్మల కృషి వలనగాని ఇది అంతా వాసుదేవమయం అన్న సంగతి మనకు తెలియదు. బహుజన్మల కృషి ఎందుకంటే మన మనస్సులో ఉన్న దోషాలను, బలహీనతలను తొలగించుకోవటానికి బహుజన్మలు పడతాయి. ఎప్పడైతే నీ మనస్సులో ఉన్న దోషాలు నశించినాయో, ఎప్పడైతే నీకు ఆర్ద్రత కలిగిందో పరమేశ్వరుడు ఒక్క క్షణం కూడా ఆగడు, నీకు తెలియబడతాడు. అందుచేత ఈశ్వరుని యందు భక్తి ఉండాలి, ఈశ్వరస్మరణ ఉండాలి. మీకు ఇష్టమైన దైవాన్నిగాని, గురువునుగాని నిరంతరం స్మరించటం వలన యాంత్రికంగా కాదు, ఇష్టంగా ప్రేమగా స్మరించటం వలన నీ మనస్సులో ఉన్న దోషములు నశిస్తాయి. గాంధీగారికి నిరంతరం రామనామమే. అది ఒక్కటే చాలు అని ఆయన చెప్పారు. నిరంతరం జపించుటవలన నీవు పవిత్రుడవు అవుతావు. ప్రాణం పోయేటప్పడు కూడా ఆయన హేరామ్ అని హృదయ పూర్వకంగా స్మరించారు. ఆయన చిన్నతనం నుండి ఆ నామం ప్రాక్టీసు చేయటం వలన మరణ సమయంలో రామనామమే ఆయనకు స్ఫురించింది. ఏదైతే మనం జీవితం పొడుగునా స్మరిస్తామో, దేనికోసమైతే జీవిస్తామో అది మరణసమయంలో జ్ఞాపకం వస్తుంది. దానిని బట్టి పునర్జన్మ నిర్ణయించబడుతుంది.

సత్యవస్తువు అత్యంత సమీపంలో మన హృదయంలోనే ఉన్నప్పటికీ అది మనకు గోచరించటం లేదు. అది మన లోపల ఉండటమే కాదు, అది మనమై ఉన్నాము కాని అది మనకు గోచరించటం లేదు. ఇదీ విచిత్రం. కానిదానిని ఇది మనమే, ఇది మనమే అని అనుకోవటం వలన సత్యవస్తువు మనకు గోచరించటం లేదు. నీవు కానిదానిలోనుండి విడిపోయేవరకు అది నీకు గోచరించదు. నువ్వు సాధన చెయ్యి లోపలఉన్న వస్తువు నీకు అనుభవంలోనికి వస్తుంది. మనం అధ్యయనం చేయుటకంటే చెప్పేవారు ఉంటే శ్రవణం చేయుట మంచిది. ఎందుచేతనంటే వారి అనుభవాన్ని జోడించిచెపుతారు. అప్పుడు ఎక్కువ కష్టం లేకుండా సబ్జెక్టు మనం నేర్చుకోవచ్చు. సత్పురుషుల సహవాసం వలన మనోవికారములు తొందరగా నశిస్తాయి. లోకంలో అందరి క్షేమం కోరుచున్నాము అనుకోండి, ఎవరిని చూసి అసూయ పడమనుకోండి, ఎవరికీ దుఃఖం రాకూడదు అందరూ శాంతిగా ఉండాలి అన్న తలంపు హృదయపూర్వకంగా మనకు వస్తోంది అనుకోండి దానివలన కూడా నీకు పరమేశ్వరుడు ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిని కలుగజేస్తాడు. మనకు ఎవరైనా అపకారం చేసారనుకోండి తిరిగి మనం వారికి అపకారం చేస్తే మనం భక్తులం ఎలా అవుతాము. భక్తుడు భగవంతుని మాటను ప్రమాణంగా తీసుకోవాలి గాని లోకాన్ని ప్రమాణంగా తీసుకోకూడదు. మనం సహనాన్ని, ధైర్యాన్ని, ఆత్మవిశ్వాసాన్ని పెంచుకోవాలి. మనం ఏ మార్గంలో నడుస్తున్నామో ఆ మార్గంలో తప్పడ, తప్పడ అడుగులు వేయకూడదు. నెమ్మదిగా, స్టెడీగా నడుస్తూ వెళ్ళాలి. మనం వేసే అడుగుల మీద మనకు నమ్మకం ఉండాలి. మనం నడిచే మార్గంనందు పూర్ణమైన విశ్వాసం ఉంటే మనకు తప్పని సరిగా మోక్షం కలుగుతుంది. నీకు మోక్ష స్థితి కలిగితే ఈ శరీరం గొడవగాని, ప్రపంచం గొడవగాని ఏమీ ఉండదు ఎటుచూసినా సుఖమే, ఎటుచూసినా శాంతే అప్పుడు నీకు రాకపోకలతో పనిలేదు. గాంధీగారు ఒకమాట చెప్పారు. నేను జాగ్రదవస్థలో బాగానే ఉంటున్నాను కాని ఎక్కడో హృదయాంతరాలలో తలవెంట్రుక వాసంత బలహీనతలు నా లోపల ఉన్నాయి. జాగ్రదవస్థలో అవినాకు కనిపించటంలేదు. స్వప్నంలో నాకు కనిపిస్తున్నాయి. స్వప్నంలో ఎందుకు చూపిస్తున్నాడు అంటే ఈ బలహీనతలు నీకు ఉన్నాయి సుమా అని నాకు తెలియజేయటం కోసం, జాగ్రదవస్థలో సాధన చేసి వాటిని తొలగించుకోమని చెప్పకుండా చెప్పటంకోసం ఈశ్వరుడి ప్రణాళిక అది. నీ బలహీనతలను తొలగించుకొనే ప్రయత్నంలో నీవు పడిపోతూ ఉంటావు. మరల ప్రయత్నం చేయాలి. రిపీటెడ్‌గా నీవు ప్రయత్నం చేస్తూ ఉంటే ఏదో ఒకరోజున అందులోనుండి బయటపడతావు. మనకు జీవితంలో

అప్పుడప్పుడు శాంతి వస్తూ ఉంటుంది. అది టెంపరరీగా వస్తుంది, మరల పోతుంది. దానిని మనం పెర్మనెంట్ చేసుకోవాలి. అది పర్మనెంట్ అవ్వాలంటే వాసనలు పూర్తిగా నశించాలి. ఈ సృష్టిలో దేనిని చూసి మనం గర్వపడకూడదు. దేనినైనా చూసి గర్వపడుతూ ఉంటే అది మన అజ్ఞానానికి, మన భ్రాంతికి గుర్తు.

రామకృష్ణుడు దగ్గరకు ఒక భక్తుడు వచ్చినాకు ఈ నెలలో మోక్షం వస్తుందా, ఎప్పుడు వస్తుంది అని అడిగాడు. శవాన్ని ఎప్పుడైనా చూసావా అని రామకృష్ణుడు అడిగాడు, చూసాను అని చెప్పాడు. శవానికి ఏమైనా వికారములు ఉంటాయా అని అడిగాడు, ఏమీ ఉండవు అని చెప్పాడు. శవం ఎంత నిర్వికారంగా ఉందో అలా నీవు ఉండగలిగితే అస్థితి నీకు వస్తే ఇప్పుడే నీకు మోక్షానుభవం కలుగుతుంది అని చెప్పాడు. నిజమైన నేను దేనితోనూ తాదాప్యం పొందదు. అన్నింటితోటి తాదాప్యం పొందేది దొంగ నేనే. అదే నువ్వు అనుకొంటున్నావు అందువలన అందులో నుండి విడిపోవటానికి ప్రయత్నం చేయటం లేదు. నువ్వుదారి తప్పిపోయావు, ఇప్పటికే చాలా దూరం వెళ్ళిపోయావు. దారి తప్పిన నిన్ను రక్షించి సరియైన మార్గంలో నడిపించే వాడే గురువు. భక్తిని పూజగదికి పరిమితం చేయకూడదు. దైనందిన జీవితంలో భక్తిని ప్రాక్టీసు చేస్తూ ఈ దొంగ నేనును తగ్గించుకొంటూ రావాలి. ఒక ప్రక్క భగవంతుడిని చింతిస్తూ ఉండాలి రెండో ప్రక్కన ఏ వాసన అయితే నిన్ను బాహ్యాముఖం చేస్తోందో దానిని తొలగించుకోవటానికి ప్రయత్నంచేయాలి. పూర్వజన్మ సంస్కారమును బట్టి తలంపులు వస్తూఉంటాయి. నీవు నిరంతరము భగవంతుని స్మరణలో ఉన్నప్పుడు తలంపులు వచ్చినప్పటికీ ఆ తలంపులకు ఫుడ్ సప్లయిలేక అవి నెమ్మదిగా వాడిపోయి రాలిపోతాయి. ఇప్పుడు నీకు నేను అనేటప్పటికి దేహము స్ఫురిస్తోంది కదా దీనికి సాధన అక్కరలేదు. అలాగే నేను అనేటప్పటికి నీకు లోపల ఉన్న బ్రహ్మం స్ఫురించేవరకూ ఏదో మార్గంలో మీరు ప్రయాణం చేయవలసిందే, గత్యంతరం లేదు. వస్తువు అనుభవంలోనికి వచ్చేవరకూ ఏదో ఒక ప్రయత్నం చేస్తూ ఉండవలసిందే, తప్పదు. నువ్వు నిర్మలంగా ఉండు, నిశ్చలంగా ఉండు, నిదానంగా ఉండు. నువ్వు బాగుపడే విధానం చూసుకో, వారు మంచివారు, వారు చెడ్డవారు అని జడ్జిమెంట్ చెప్పకు. నీ మనస్సులో ప్రకోపం రాకుండా చూసుకో. నీ మనస్సు ఆరోజుకు ఆరోజు ఆత్మవైపుకు హృదయంలోనికి ఉపసంహరింపబడుతూ ఉండాలి. అప్పుడు మూలంలోనికి వెళతావు. మనస్సు విజృంభిస్తూ ఉంటే వాడికి జ్ఞానం కలుగదు. మనస్సు ఉపసంహరింపబడుతూ ఉంటే వాడికి జ్ఞానం కలుగుతుంది.

ప్రారంభ దశలో ధ్యానం మీకు కష్టంగా ఉంటుంది. కష్టంగా ఉందని దానిని

విడిచిపెట్టవద్దు. కొంతకాలానికి నేచురల్‌గా, నార్మల్‌గా మీరు చేయగల్గుతారు. మీరుకాని శరీరం తోటి, ఇంద్రియాలతోటి, విషయాలతోటి, అహంకారంతోటి, ప్రపంచంతోటి అన్నింటితో కలిసిపోయి వాటితో కాపరం పెట్టుకొని నోటితో నేను బ్రహ్మమును, నేను ఆత్మను అంటే ఏమి కలిసివస్తుంది. జీవితంలో చివరకు మిగిలేది సున్న. మీ బలహీనతలను పేస్‌చేసి వీటిని తొలగించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయండి. ధ్యానం చేస్తూ ఉంటే నీకు పురోగతి కలుగుతుంది. నీకు యోగ్యత ఉంటే మధ్య మధ్యన ఈ ధ్యానం చేసేవాడు ఎవడు అని ప్రశ్న వేస్తూ ఉండు. ధ్యానం చేసేది ఈ దొంగనేనే, వాడిని తీసేస్తే ధ్యానం చేసేవాడు ఉండడు. ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేసినా ఈ దొంగనేనును తీసి ఒక ప్రక్కన పెట్టాలి. మనం నడుస్తూ ఉంటే ముళ్ళ కంప అడ్డువస్తే తీసి ప్రక్కన పెడతాము అలాగే మీకు ఆధ్యాత్మిక పురోగతి కావాలంటే నీవు ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేసినా అహంకారం అనే ముళ్ళకంపను తీసి ప్రక్కనపెట్టాలి, లేకపోతే ఎంతదూరం నడిచినా మీకాళ్ళకు అది తగులుతూంటుంది. నీ హృదయంలో సత్యవస్తువు ఉంది. అది నీకు కనబడకుండా అహంకారం అనే మూతపైన ఉంది. నీవు సాధన చేసి ఆ మూతను తీసి ఒక ప్రక్కన పెట్టగలిగితే సత్యవస్తువు నీకు గోచరిస్తుంది. నీవు ఆ మూతను తీసి ప్రక్కన పెట్టలేవు ఎందుచేతనంటే ఆమూతే నువ్వు అనుకొంటున్నావు. కనుక దానిని విడిచిపెట్టేది లేదు, సత్యవస్తువు దొరికేది లేదు. ఏదో మహాత్ముల అనుగ్రహం వలన దానిని తీసి ప్రక్కన పెట్టగలవుగాని కేవలం నీ తెలివితేటల వలన దానిని ప్రక్కన పెట్టలేవు. నీ ప్రయత్నం ఒక్కటే సరిపోదు. స్వప్రయత్నం, కాలపరిపక్వం, ఈశ్వర కటాక్షం ఉండాలి. దైనందిన జీవితంలో దేహాభిమానం తగ్గించుకోవాలి. మీ ప్రక్కవాళ్ళు మీకు తాడు బొంగరం లేదు అంటారు అనుకోండి దానివలన మీకు దుఃఖం వస్తుంది. అదే అజ్ఞానం. అలా అంటే మీకు నష్టం ఏమిటి? మనస్సు యొక్క మూలంలో చైతన్యం, శాంతి నీకు తెలియకపోయినా మనస్సు తెలుస్తోంది కదా. ఆ మనస్సును విచారణ చేస్తే ఈ మనస్సు ఎవరు, నన్ను ఇలా పీడిస్తోంది అని విచారణ చేస్తే అది పోతుంది. కాని మనం విచారణ చేయము. ఎందుచేతనంటే మనం దేవుని భక్తులం కాదు, ఈ సైతానుకు భక్తులం. మనస్సును దాని మూలంలో స్థిరంగా ఉంచి, దానిని నాశనం చేయగల్గితే మిగిలేది ఆత్మ, మిగిలేది చైతన్యం, మిగిలేది శాంతి. అది సూటి మార్గం.

నాకు అజ్ఞానం పోలేదు అన్నాడు ఒక భక్తుడు. ఎవరికి అజ్ఞానం అన్నారు భగవాన్. నాకు అన్నాడు ఆ నేనును తీసివేస్తే అజ్ఞానం ఎక్కడ ఉంది అన్నారు. నువ్వుంటే అజ్ఞానం ఉంది, నువ్వు లేకపోతే అజ్ఞానం లేదు అన్నారు. నేను వేరు, అజ్ఞానం వేరు అనుకొంటున్నావు

అజ్ఞానం నేను రూపంలో ఉంది. దానిని తీసివేస్తే ఏమీ లేదు. గాఢనిద్రలో పరిమితులు లేవు. అక్కడ అఖండంగా ఉన్నాడు. జాగ్రదవస్థలో వచ్చేటప్పటికి పరిమితులు వచ్చేస్తున్నాయి. దీనికి మనస్సే కారణం. మనస్సు నశిస్తే గాఢనిద్రలో ఉన్న స్థితి జాగ్రదవస్థలో వచ్చేస్తుంది. అదే మోక్షం. వేదాంతం నేర్చుకోవటం చాలా తేలిక, ఇతరులకు చెప్పటం అంతకంటే తేలిక, దాన్ని జీవించటం చాలా కష్టం. ఎలాగ అంటే వేదాంతం ఎంత నేర్చుకున్నా వాడికి ఏదైనా రోగం వస్తే మరణం వస్తుంది అనిచెపితే మరణంలోనుండి ఎలా తప్పించుకోవాలి అను చూస్తాడు ఎందుకంటే వాడికి లోపల అనుభవం లేదు. చావు వస్తే రానియ్యి, ఈ దేహం భూమి మీద ఎంతకాలం ఉండాలో అంతకాలం ఉంటుంది, తరువాత పోతుంది, అది దేహప్రారబ్ధం అని వాడు అనుకోడు. మరణం నుండి తప్పించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తాడు. ఇలా మరణం నుండి తప్పించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయటం వేదాంతి లక్షణం కాదు. ఇది గుర్తు పెట్టుకొని వేదాంతం చెప్ప అని చిన్మయానందకు వారి గురువుగారు చెప్పారు.

మనం భగవంతుని చింతించటం మానివేస్తే మన మనస్సు వెంటనే విషయాలను చింతిస్తుంది. విషయాలను చింతించేకొలది అహంకారం పెరిగిపోతుంది. విషయాల మీదకు మనస్సు వెళ్ళకుండా కాపుదల కోసమే నిరంతరం ఈశ్వరస్మరణ. నీవు నిరంతరం ఈశ్వరుని స్మరిస్తూ ఉంటే ఇంక మనస్సుకు విషయాలను స్మరించటానికి టైములేదు అప్పుడు నేచురల్‌గానే దానికి చావువస్తుంది. మీరు జీవితంలో ఎంతోకొంత శాంతి అనుభవించారు. అది ఇప్పుడు లేదు. ఒక గంటలో ఉండి, ఇంకో గంటలో పోయే శాంతిని కాదు మనం పట్టుకోవలసింది. పరిస్థితులు అనుకూలంగా ఉన్నా, ప్రతికూలంగా ఉన్నా ఏశాంతిని సంపాదిస్తే అది చెదరకుండా ఉంటుందో దానిని మనం పట్టుకోవాలి, దానికి వైరాగ్యం ఉండాలి. సాధ్యమైనంత వరకు చలనం లేకుండా చూసుకో. ఆత్మనిష్ఠలో నుండి జారిపోకుండా చూసుకో. ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి ఆటంకం కలిగించే తలంపులు వస్తున్నాయి అనుకో వాటిని నెమ్మదిగా తొలగించుకొనే ప్రయత్నం చెయ్యి. నీ సంపాదనలో రూపాయికి ౫ పైసలు తీసి సమాజానికి ఉపయోగపడే ఖర్చు చెయ్యి అది కూడా సాధనలో ఒక భాగమే. దాని వలన నీవు పవిత్రుడవు అవుతావు. ఈ చిన్న విషయం కూడా నీ ఏకాగ్రతకు, పవిత్రతకు, మోక్షానుభవానికి నీకు సహకారం చేస్తుంది.

అరుణాచల శివ అరుణాచల శివ అరుణాచల శివ అరుణాచలా